

О. Употрѣбихъ. Іоан. 5; 16. 15; 20. Дѣян. 7; 52. 12; 3. 1 Сол. 2; 15.

П. Що прорече Іисусъ за наказаніе-то имъ?

О. Той ясно прорече за обсажденіе-то и запустѣніе-то на Іерусалимъ, което и станъ слѣдъ 36 години, т. е. въ животъ-тъ на мнозина, които бѣхъ и тогазъ живи. Мат. 24; 34. Лук. 19; 41. 21; 20.

П. Дохожда ли гнѣвъ Божій върху всички които отхвърлятъ поканванія-та на евангеліе-то?

О. Дохожда. Рим. 2; 5, 8, 9.

П. Когато първи-ти званни не дойдохъ на свадбѣ-тъ, що направи царь-тъ?

О. Тогази казува на слугы-ты си: Свадба-та вече е готова, а призванни-ти не бѣхъ достойни. И тъй идѣте на кръстопѣтища-та, и колкото че намѣрите призовѣте ги на свадбѣ. И излѣзохъ онѣзи слугы по пѣтища-та, та събрахъ всички колкото намѣрихъ злы и добры; и напълни се свадба-та съ гостіе. Ст. 8—10.

П. Кому ся праща извѣстіе-то на спасеніе-то?

О. На всички. Мар. 16; 15, 16. Лук. 24; 47.

П. Като казува Іисусъ “злы и добры,” да ли показува че естествено има разлика между сърдца-та на чловѣцы-ты?

О. Никакъ; защото казува Ап. Павель че всички сѣхъ подъ грѣхъ, Рим. 3; 9, и пакъ на Ефесяны-ты че и тѣ бѣхъ естествено чада на гнѣвъ-тъ, както и другы-ти. Еф. 2; 3.

П. Какво станъ на чловѣка който не бѣ облѣченъ съ свадбарекъ дрехъ?

О. И като влѣзе царь-тъ да прѣгледа гостіе-ты, видѣ тамъ чловѣкъ не облѣченъ съ свадбарекъ дрехъ: и казува му, Пріятелю, ты какъ си влѣзлъ тука като нѣмашъ свадбарекъ дрехъ? А той замѣлча. Тогази рече царь-тъ на слугы-ты, Вържѣте му рѣцѣ-тъ и нозѣ-тъ, дигнѣте го и хвърлѣте го въ вѣнши-тъ тѣмнинѣ: тамъ